

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3048/2024
06.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Прошић, адвокат из ..., против туженог ББ ПР „Превозничко-трговинска радња Лион комерц Каћ“ из Каћа, чији је пуномоћник Жељко Чавић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 745/24 од 18.06.2024. године, у седници одржаној 06.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 745/24 од 18.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 745/24 од 18.06.2024. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 2958/20 од 12.02.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев да се тужени обавезе да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати по 1.000.000,00 динара за претрпљене физичке болове и страх, по 1.500.000,00 динара за душевне болове због наружености и због умањења животне активности; на име накнаде материјалне штете због неспособности за рад плаћа новчану ренту од 60.000,00 динара месечно почев од 25.07.2019. године до навешених 65 година живота тужиоца, с тим да доспеле рате плати одједном а будуће сваког првог у месецу, за туђу негу и помоћ новчану ренту од 20.000,00 динара месечно почев од 25.07.2019. године, заостале рате да плати одједном а будуће сваког првог у месецу, за трошкове лечења 300.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; тужилац обавезан да туженом надокнади парничне трошкове од 577.376,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих разлога предвиђених чланом 407. став 1. ЗПП.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Тужилац не конкретизује друге битне повреде одредаба поступка које су по члану 407. став 1. ЗПП предвиђене као ревизијски разлог. По наведеним одредбама ревизија се не може изјавити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на које је наводима ревизије суштински указано.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је без закљученог писаног уговора о раду са ВВ, законским заступником правног лица „Хепикар“ д.о.о. Каћ, за то правно лице обављао послове ... камиона. Тужилац је радне задатке обављао по налогу ВВ. Спорна штета настала је приликом извршења радног задатка чишћења паркираног камиона 25.07.2019. године. Послодавац тужиоца је вршио превоз житарица, између осталог, камионом којим је управљао тужилац, као радник на фактичком раду. Овај камион правно лице „Хепикар“ д.о.о. Каћ је користило по правном основу закупа, на основу уговора закљученог са туженим.

Са полазиштем на наведено утврђење, нижестепени судови на основу члана 164. Закона о раду одбијају тужбени захтев, из разлога што тужени није пасивно легитимисан у овој парници. Тужени није радно ангажовао тужиоца, па не може сносити одговорност за штету која је последица извршења радног задатка чишћења камиона по налогу послодавца.

Нижестепени судови су по оцени Врховног суда правилно применили материјално право, када су закључили да не постоји материјалноправни основ који би водио одговорности туженог за спорну штету.

Чињенично је разјашњено да је тужилац доживео повреду на раду 25.07.2019. године, којом приликом је радни задатак обављао по налогу законског заступника правног лица „Хепикар“ д.о.о. Каћ, који га је фактички радно ангажовао и за то му плаћао накнаду. Камион је био паркиран. Тужба се не заснива на тврдњама да је спорна штета последица скривених својстава и недостатака паркираног камиона, па нема услова за одговорност туженог, као власника камиона по одредбама чланова 173., 174. и 176. став 2. Закона о облигационим односима, које прописују услове за одговорност имаоца ствари без обзира на кривицу.

Тужилац у ревизији не доводи у сумњу чињеницу да га тужени није радно ангажовао, па наводи везани за начин пословања „Хепикар“ д.о.о. Каћ, односно за правну форму у којој су регулисани пословни односи послодавца тужиоца и туженог, остају без утицаја на правилност и законитост побијане пресуде.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**